

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. С., 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светослава Костова

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
като разгледа докладваното от Светослава Костова Гражданско дело № 20232200100247 по описа за 2023 година

Предявена е искова молба от Р. З. С., чрез адв. М. И. Б., в която се твърди, че на 08.03.2023 г. Р. З. С. е бил отведен в сградата на Полицейско управление „Надежда“ за разпит по повод извършена кражба. Р. С. е тръгнал с полицаия доброволно, очаквайки да бъде разпитан като свидетел, а е бил задържан под стража. Помещението, където е бил проведен разпита имало двама служители на МВР. Разпитът на ищеца е бил воден от служител на име Ж. С. К.. Ищецът се е признал за виновен и е съдействал за връщането на всички крадени вещи. Полицаят, обаче, не повярвал на казаното, станал от мястото си и ритнал ищецът по бедрото на десния крак. Вследствие на удара С. паднал на земята от стола. След това полицаят ритнал С. още веднъж, този път в гърдите, докато последният лежал на земята. Служителят на МВР е ползвал устройство електрошок, което опрял три пъти по тялото на ищеца. Пуснал електричество зад дясното му ухо, в горната част на главата и в дясната част на гръдния кош. След това разпитат на С. продължил. Въпреки това, служителят на МВР продължил да допира електрошоковото устройство до тялото на ищеца още два-три пъти. През цялото това време С. е бил прострян на земята.

На 09.03.2023 г. ищецът е бил преместен в следствения арест, находящ се в С.ски женски затвор. Около два часа, след като бил настанен в ареста, С. изпаднал в безсъзнание. Същият е бил заведен в медицинския център на заведението за лишаване от свобода. Повикана е Бърза помощ и с линейка е дошъл лекар, поставил инжекция на ищеца и му казал да се успокои. Следващите 10-15 дни С. започнал да има ежедневно припадъци. След около 15 дни от настаняването ищецът бил заведен при друг лекар, който след като го прегледал установил, че следва да се проведе болнично лечение. След това ищецът бил отведен в Окръжна болница МБАЛ „Д-р Иван Селимински“-гр.

С., където му взели проба кръв и урина за изследване, като са включени системи. В болницата за лечение е бил настанен в продължение на седем дни. Поставена му диагноза диабет. От поставянето на диагнозата до ден днешен С. ежедневно си поставя инсулин.

Понастоящем ищецът С. се намира в Затвора-Б., където са му правили допълнителни изследвания. Твърди се, че от нанесените удари по кожата на дясното бедро и на дясното рамо са образувани синини и отоци, които са причинили на С. болки и страдания в продължение на около две-три седмици. Побоят и пускането на електрошокови импулси по тялото на С. са му причинили силен стрес, който е отключил заболяването диабет, което е нелечимо. През тези два дни 08/09. март 2023 г. ищецът С. е изживял физическа болка, страдание, страх и ужас за живота си, както и унижение, каквито никога досега не е изпитвал. Счита, че проявеното към него физическо насилие с нечовешко отношение е причината да се разболее от диабет. В продължение на 10-15 дни, считано от 09.03.2023 г., С. ежедневно страдал от припадъци, но не му е било осигурено своевременно и адекватно лечение. Представят се официални документи, които са от проведеното лечение в Окръжна болница-С. в продължение на седем дни.

От съда се иска да осъди, в условията на солидарност, ОД-МВР-С., както и Ж. С. К. - служител на ОД-МВР-С. да заплатят сумата в размер на 80 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се постоянно разстройство на здравето – диабет, причинен от нечовешко отношение спрямо личността му по повод извършване на процесуално-следствени действия на 08.03.2023 г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на причиняване на увреждането – 08.03.2023 г. до окончателното погасяване.

Исковата молба е връчена редовно на ответника Ж. С. К.. В законоустановения срок е депозиран писмен отговор. Твърди се, че ответникът не е извършил процесуални-следствени действия с участието на ищеца. На посочената дата, а именно - 08.03.2023 г. ответникът К. не е имал съприкосновение с ищеца и не е извършвал нито действия по НПК, нито действия по ЗМВР с негово участие. Твърди се, че е не налице нито един от елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане и към момента липсват доказателства обуславящи настъпването на вреда за ищеца. Сочи се, че липсват доказателства относно авторството на деянието и вината на ответника К.. Не на последно място, липсва причинно-следствената връзка между твърдяното заболяване диабет и описаният механизъм на настъпване на увреждането.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор и от ОД на МВР-С., който се твърди, че задържането на Р. З. С. е въз основа на издадена заповед, която не е обжалвана. Задържаното лице е настанено в помещение за задържани лица в РУ-С. при приемането му там и при напускането му същият е бил в добро здравословно състояние. Спрямо ищеца е издадено постановление за задържане за 72 часа и са предприети действия за привеждането му в ареста. По-късно му е наложена мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Поради привеждането му в ареста на С. е извършен

медицински преглед, при който е установено, че е здрав. Оспорват се всички твърдения за причинени болки и страдания, ужас, страх и стрес в помещение на Участък „Надежда“ на посочената в исковата молба дата. Оспорва се твърдението, че заболяването диабет се дължи на каквито и да било действия на служителите на ответната ОД-МВР-С.. Навеждат се твърдения, че ищецът е страдал от диабет и преди 08.03.2023 г., като на ищеца не са причинени твърдяните неимуществени вреди. Моли съда да отхвърли предявените искове като неоснователни.

От фактическа страна се установява следното :

На 08.03.2023г. между 20.20ч. и 21.40ч. по сигнал на полицаи Ж. К. е задържан в РУ – С. издирвания ищец Р. З. С. след посещение на адрес гр.С., ул.“Кара Кольо“ № 148.

На 08.03.2023г. е издадена заповед за задържане 24 часа на лицето Р. З. С. поради данни, че е извършил престъпление по чл.194, ал.1 от НК и образувано ЗМ 230/2023г. Лицето е задържано в помещение на РУ – С.. Лицето е освободено в 09.55ч. на 09.03.2023г.

На 08.03.2023г. в 20.30ч. ищецът Р. З. при задържането е подписал декларация, че няма здравословни проблеми и не желае медицински преглед от лекар.

По делото е представен месечен график и Ежедневна ведомост за носене на службата на служителите от АП – Надежда при РУ – С. за м.март 2023г., от който е видно, че на дата 08.03.2023г. дневна смяна от 07.00 – 19.00ч. е бил ст. пол. Я.Карапачолов и ст. пол. Д. П., а нощна смяна от 19.00ч – 07.00ч. на 09.03.2023г. са застъпили ст. пол. Петър П. и ст. пол.Н. КараИ.. На 09.03.2023г. дневна смяна от 07.00ч. – 19.00ч. са застъпили ст. пол. Явор Карапачолов и ст. пол. Драгомир П..

Заповедта за задържане е изготвена от разпитания свидетел ст. полицаи КараИ.. Същият сочи, че ищецът Р. С. бил задържан след обаждане на Ж. К., но е след задържането ищецът не е воден в участък „надежда“, а е бил отведен с патрулния автомобил в РУ – С., където във фойето са изготвени необходимите документи във връзка със задържането, както и че Ж. К. не е бил там на място на 08.03.2023г. След изготвяне на документацията задържаният е настанен в помещението за задържани лице в РУ С.. Освободен е на следващия ден 09.03.2023г. в 9.55ч.

В съответствие с чл.46, ал.3 от Инструкция № 8121з-78/24.01.2015г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лице и реда в тях в МВР, в книгата за задържани лице е отбелязано видимо добро здравословно състояние на Р. С. при освобождаване.

След освобождаването от помещението за задържани лице, ищецът е разпитан като свидетел по две досъдебни производства от разследващ полицаи св. Ина П.а. От нейните показания се установява, че разпитът е проведен в едно от помещенията в участък „Надежда“ Когато е отишла в участъка, ищецът е бил там, във фойето на участъка, не е бил с поставени белезници, нямал е видими белези по ръцете и лицето. По време на

провеждане на разпита само свидетелката и Р. С. са били в участъка.

С постановление вх. № 1164/23 от 09.03.2023г. на РП С., по повод внасяне на искане до РС С. за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ е постановено задържането на Р. З. С. за срок от 72 часа.

От протокол № 392/10.03.2023г. по ЧНД № 336/2023г. по описа на РС С. се установява, че по отношение на Р. З. С. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

В писмо УРИ 343р-14768/28.09.2023г. от д-р Н.динева – завеждащ Медицинска служба при ОДМВР С. е посочено, че при извършения преглед на Р. З. С. на 09.03.2023г. в 15ч е констатирано, че лицето е клинично здраво. Същата констатация е отразена и в служебна бележка, представена заедно с Амбулаторен журнал за медицински прегледи на задържани лица. Видно от медицинската справка на задържания под стража от 09.03.2023г. Р. С. е приведен в Арест при Затвора С. в „добро общо състояние“ със стойности на кръвното налягане 120/80 и без белези от травми и наранявания.

От представеното писмо с рег. № 1670р-24154/25.09.2023г. издадено от Главен инспектор при РУ С., както и от показанията на св. Христо Банов, се установява, че на Ж. К. не са заприходявани и същият не е получавал служебно помощни средства – електрошокови прибори, електрошокови палки и електропреносни оръжия.

По делото е изслушана СМЕ от заключението на която не може да се направи категорична връзка между заболяването „Диабет 1“ на ищеца и провежданите процесуално следствени действия по задържането на ищеца на 08/09.03.2023г. Вещото лице посочва, че предпоставките за развитие на заболяването са комплексни, а реакцията на организма строго индивидуална. Диагностицирането на заболяването на 18.04.2023г. определено е предшествано от период за неговото отключване, но този период не е строго медицински определен и не може категорично да се отнесе към 08/09.03.2023г.

Установеното от фактическа страна **мотивираща следните изводи от правно естество :**

Правна квалификация на претендираните права чл. 49 вр. чл. 45 вр. чл. 52 от ЗЗД. За уважаване на исковата претенция е необходимо кумулативното наличие на следните законови предпоставки : вреди, причинени на пострадалия ищец, вредите да са причинени от действието на лице, на които отговорния ответник е възложил работа, това действие да е противоправно, вредите да са причинени при и по повод изпълнението на работа, възложена от ответника, изпълнителят да има вина за причинените вреди и да е налице пряка причинна връзка между действието и настъпилата вреда.

Задържането до 72 часа за осигуряване явяването на Р. С. пред съда във връзка с предстоящо внасяне на искане за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ е постановено от РП С. на осн. чл.64, ал.2 от НПК. Съгласно чл.241 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража лицата с мярка за неотклонение „задържане под стража“ се настаняват в ареста, в района на който се осъществява досъдебното производство или се

разглежда делото. В арестите се настаняват и задържаните от прокурора по реда на НПК. С оглед тези разпоредби и в изпълнение на Постановление вх. № 1164/23г. от 09.03.2023г. на РП С. ищецът Р. С. е приведен в Арест при Затвора С. на 09.03.2023г. Съгласно чл.242, ал.2 от ЗИНЗС всеки новопостъпил се подлага на обиск, санитарна обработка и медицински преглед. В съответствие с това е представена по делото медицинска справка на задържания под стража Р. З. С. , издадена от ГДИН, в която не е констатирано влошаване на здравето при извършения медицински преглед на 09.03.2023г., с диагноза "клинично здрав", липса на белези и наранявания.

Всички останали твърдения за ежедневни припадъци в следващите 10-15 дни и нечовешко отношение поради неоказана помощ от служители не могат да бъдат отнесени и вменени във вина на служители на ОД на МВР С., тъй като задържането до 72 часа от прокурора и мярката за неотклонение „задържане под стража“ се изпълняват от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, която е специализирана административна структура към министерство на правосъдието.

Предвид горното съдът намира, че ищецът не е провел пълно и главно доказване на необходимите законови предпоставки за ангажиране отговорността на ответниците, поради което исковата претенция следва да бъде отхвърлена в пълен размер като неоснователна.

С оглед изхода на делото и правилата на чл.78 от ГПК в тежест на ищеца следва да поставят деловодните разноски, сторени от ответниците.

В полза ОД МВР С. следва да бъдат присъдени деловодни разноски, в размер на 80 лева – юрисконсултско възнаграждение и 450 лева – възнаграждение на вещо лице, изготвило СМЕ.

Ответникът Ж. С. К. е ангажирал процесуален представител за оказване на безплатна адвокатска помощ, като по делото не са ясни причините за предоставяне на такава по реда на ЗАдв. Право на предоставяне на безплатна адвокатска помощ имат лица, които отговарят на определени законови условия, като по делото няма данни ответника К. да отговаря на посочените в законовата разпоредба условия.

В тежест на ищеца, при отхвърляне на исковата претенция, следва да бъде възложена и дължимата държавна такса в размер на 3200лева по сметка на СЛОС.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ претенцията на Р. З. С. с ЕГН ***** с адрес Затвора Б., ЗО „Д.“ **срещу** ОД на МВР С. с адрес гр.С. 8800, ул.“Т.С. * и Ж. С. К. със служебен адрес гр.С. 8800, ул.“Т.С. *, за заплащане в условията на солидарност, на обезщетение в размер на 80 000лева – неимуществени вреди, изразяващи се в постоянно разстройство на здравето поради заболяване „Диабет“, причинен от нечовешко отношение спрямо личността му,

осъществено от полицейски служители по повод извършване на процесуално - следствени действия на 08.03.2023, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното погасяване на задължението, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА Р. З. С. с ЕГН ***** с адрес Затвора Б., ЗО „Д.“, ДА ЗАПЛАТИ на Областна дирекция на МВР – С., с адрес гр.С. 8800, ул.“Г.С. *”, деловодни разnosки, както следва : 80 лева – юрисконсултско възнаграждение и 450 лева – възнаграждение на вещо лице , изготвило СМЕ.

ОСЪЖДА Р. З. С. с ЕГН ***** с адрес Затвора Б., ЗО „Д.“ да заплати по сметка на СлОС държавна такса в размер на 3200 лева.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд – Б..

Съдия при Окръжен съд – С.: _____